

[Tinning]

Hvad angår selve forslaget, skal jeg ikke sige noget synderligt hverken om pkt. III, som drejer sig om andelsformer og andre alternative ejerformer, eller pkt. V med økologien, og pkt. I om gældssanering har vi jo sådan set også allerede været inde på, hvor jeg dog synes, det er positivt, at man her åbner for tvangsakkorder.

Hvad angår jordbrugerfonden, er i hvert fald finansieringssiden meget problematisk for os at se. Vi mener ikke, man skal tage pengene fra den lange række af eksisterende statslige støtteordninger og føre dem ind i jordbrugerfonden. Det gælder både det, der er kaldt punkt c, og det gælder K-lånene, som er nævnt i punkt e i bemærkningerne.

Derudover synes jeg også, det er lidt uklart, hvordan man egentlig forestiller sig at denne jordbrugerfond på lang sigt kan blive selvfinansierende. Det er i hvert fald vanskeligt at se, hvor meget den resterende kapitalvindingskat skulle kunne give i provenu, og det er også vanskeligt at se, hvor meget den generelle værdistigningsafgift skulle kunne give. Det kan vi selvfølgelig kigge noget mere på i udvalget, men det er klart, at det nødig skulle blive sådan, at den selvfinansierende fond stille og roligt rykker sig længere ud i fremtiden.

Heller ikke om indeksfinansieringen skal jeg sige meget, for den har vi jo efterhånden diskuteret nogle gange herinde. Det er stadig væk sådan, at vi i VS mener, at indeksfinansiering kan være ganske udmærket, for så vidt der ikke ligger statslige subsidier i den, og derfor må indeksobligationerne ud på det åbne marked. Det er en mulighed, som også er nævnt i beslutningsforslaget, men der er jo også nævnt en anden.

Til slut lige et par bemærkninger om jordreformen. Vi synes, det er godt, at man tager fat og siger: vi må have en afgift på alle samfundsskabte værdistigninger. Vi synes, det er mindre godt, at man siger, at afgiften skal være løbende. Vi har i hvert fald svært ved at forstå, hvad der skulle være ideen i at lave en løbende afgift. Jeg kan udmærket godt se, at man ved at udsætte det til tidspunktet for handel med ejendommen kan løbe ind i generationskifteproblemet, men det bliver en økonomisk belastning for den enkelte jordbruger med den løbende afgift.

Bjørn Poulsen (SF):

Jeg skal da takke samtlige ordførere for, at de ville gå ind i selve diskussionen om dette her. Modsat en af ordførerne mener jeg, at den diskussion, vi har haft om landbruget de sidste par måneder, i allerhøjeste grad er ideologisk. Der har virkelig været tale om, at det er holdninger til, hvorledes landbruget skulle være i fremtiden, der har mødtes her i folketingsalen og skabt debat.

Landbrugsministeren gjorde det måske nok meget fornuftige at henvise til, hvorledes der var blevet betalt, da vores forslag fra 1980-81 blev førstebehandlet. Jeg er klar over, at regeringen er positiv over for nogle af vores tanker, men jeg er også klar over, at man hverken i regeringen eller i socialdemokratiet kan lide cigarkasssystemet, som man omtaler. Vi er nu ikke så bange for det. Vi erkender, at der er problemer i det, men jeg kunne godt tænke mig at se den lovgivning, der er lavet i dette folketing, uden at der er problemer i det; jeg har i hvert fald aldrig været ude for noget, der ikke var virkelige problemer i.

Vi mener, at den måde, det skal finansieres på, er den rigtige måde at gøre det på, og kan man så på længere sigt – og det kan man, når man laver en revolverende fond – få en selvfinansiering, mener vi, at nogle af de problemer, som i dag er landbrugets største, vil være løst.

I den forbindelse undrer det mig lidt, at hr. Stavad ikke kan lide, at landmændene får deres fond. Vi er begge to tilhængere af, at lønarbejderne får deres fonds, men landbruget må åbenbart ikke få noget på lige vilkår. Det er vi kede af, for vi synes ikke, landmænd er så slemme; vi synes, der er nogle af dem, der er slemme, men vi tror på, at den største del af landbruget er fornuftige mennesker, som på en solidarisk måde kan løse deres problemer sammen hen ad vejen. Det eneste, det drejer sig om, er, at de ikke er så stivnakkede som venstres ordfører, som under ingen omstændigheder vil flytte hegns-pæle. Vi ved, det er det, der er landbrugets store problem; man vil ikke flytte så meget som en pæl, medmindre man får det godt betalt. Der er nemlig det store problem, at havde man haft en solidarisk landbrugspolitik i dette land, var adskillige af vores problemer aldrig opstået. Det, man kalder solidaritet fra borgerlig side, er jo ikke et spørgsmål om, at de brede skuldre bærer det store